

[Stensballe.]

Uddelingen af Kommunehjælp i det Omfang, som det kunde blive nødvendigt under Hensyn til den da herskende Arbejdsløshed.

Hertil kom, at Arbejdsløshedskasserne dengang ikke var i særlig Grad konsoliderede, medens der paa det Omraade er sket meget store Fremskridt siden i Fjor. Nu er Forholdet derfor ganske anderledes. Kommunerne har arbejdet sig ind i Administrationen af Socialforsorgslovgivningen, og Kasserne har nu Kapitaler, der pr. 30. September d. A. er opgjort til i alt ca. 70 Mill. Kr., hvilket Beløb utvivlsomt ved Opgørelsen pr. 1. Januar yderligere vil være steget ret betydeligt, ja, maaske være oppe paa mellem 80 og 90 Mill. Kr. Den højtærede Minister sagde, at Kasserne ikke var konsoliderede, at deres Beholdninger langt fra var af tilstrækkelig forsikringsmæssig Størrelse. Jeg mener dog, at naar Kasserne Kapitaler er oppe paa det Beløb, som jeg her har nævnt, saa tager denne Udtalelse sig noget mærkværdig ud, særlig under Hensyn til Udtalelserne i Bemærkningerne til Forslaget om den midlertidige Arbejdsløshedslov af April 1933, som jeg lige har læst op; thi den højtærede Minister hævdede da, at naar vi naaede Oktober, saa vilde det være tilstrækkeligt. Men jeg indrømmer selvfølgelig, at det beror paa et Skøn, og jeg forstaar saa godt, at der fra Kasserne Side er fremsendt et Par Resolutioner. Jeg overværede den ene Resolutions Vedtagelse paa Arbejdsløshedskasserne Aarsmøde, og jeg maa sige, at efter at have overværet Forhandlingen om den Resolution har jeg ikke forandret min Opfattelse af, hvor forholdsvis let Resolutioner kan vedtages, navnlig naar det drejer sig om at opnaa økonomiske Fordele.

Mit Parti mener, at nu maa i hvert Fald Lovgivningen fra Foraaret 1933 prøves i sin fulde Udstrækning. Derfor mener vi ikke at kunne medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag, som det ogsaa fremgaar af mit Partis Stilling dertil ved tredie Behandling i Folketinget.

Vi mener, at de, der har opbrugt deres Hjælp, og som ifølge § 1 skulde have 90 Dages yderligere Fortsættelseshjælp og under visse Omstændigheder endda skulde kunne faa den forlænget med 30 Dage, maa gaa ind under Kommunehjælpen. Denne har, som jeg tidligere sagde, ikke Fattighjælps Karakter. Det havde den gamle Hjelpekassehjælp heller ikke, men nu er det lovmæssigt fastslaet, hvilken Art af Hjælp de skal have. Hjælpen har kun

Fattighjælps Karakter, for saa vidt den bliver vedvarende, og selv i saa Fald er der Ventiler.

Jeg mener ogsaa, at Bortfjernelsen af 26 Ugers Regelen er absolut i Strid med Arbejdsløshedsforsikringens Karakter, idet der igennem den bør foretages en Udrensning blandt Kasserne Medlemmer. Der er jo ganske overordentlig mange, som nyder Hjælp af Kasserne og derigennem tærer stærkt paa Kasserne efter denne langvarige Arbejdsløshedsperiode. Antallet af dem, der har været arbejdsløse i 451 Dage eller derover i Løbet af to Aar, er pr. 30. Juni i Aar opgjort til 18 635, og af disse er et meget stort Antal i en ældre Alder. For 301—450 Dages Arbejdsløshed er Antallet opgjort til 32 663. Man kan sige, at det er Tegn paa, hvor vanskelige Forholdene er. Ja, men det kan ogsaa være Tegn paa, at vi er inde under Forhold, som gør det uheldigt at blive ved at fortsætte med denne Understøttelseslovgivning. Der maa skabes helt andre Forhold, for at dette kan blive rettet, og i hvert Fald mener jeg, at naar Kasserne ligger med saa store Midler, som Tilfældet nu er, maa der administreres efter den Lovgivning, som blev vedtaget i 1933.

Jeg mener videre, at den Dispensation fra 10 Maaneders Regelen, som Ministeren kan give, bør han give, hvilket jeg ogsaa tror, den højtærede Minister har gjort. Efter hvad der foreligger oplyst om Kasserne Formueforhold, maa overmaade mange Kasser selv kunne bære denne Udgift, og de, der ikke vil og ikke kan bære den, maa saa lade deres Medlemmer henvende sig til Kommunerne og faa Hjælpen ydet derigennem. Den foreslaede Hjælp fra Staten til netop dette Formaal er jo saa langt den overvejende, som det fremgaar af Opgørelsen i Bemærkningerne til det i det andet høje Ting fremsatte Lovforslag. Medens Bidragene fra det offentlige for de andre fire Posters Vedkommende kun drejer sig om ca. 3 Mill. Kr., hvoraf Kommunerne endda skal udrede den ene Million, udgør denne sidste Post: Udgifter i Medfør af Beføjelsen til Dispensation fra 10 Maaneders Regelen, alene 3 Mill. Kr., hvoraf Kommunerne ligeledes skal udrede den ene Trediepart eller 1 Mill. Kr. Jeg mener, som nævnt, at denne Udgift bør bæres af Kasserne selv, eller ogsaa maa de lade den overgaa til Kommunerne, hvilket jeg dog ikke tror vil blive Tilfældet i overvældende høj Grad. Jeg tror i hvert Fald ikke, at det vil belaste Kommunerne alt for meget ud over Landet.